

Dosar nr. 760/2/2018

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2593
Ședința publică din data de 05.06.2018
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: ALINA ȘUTU
GREFIER: ANIȘOARA ENE

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâta MIHU (fostă BUDA) MARIA, având ca obiect *constatarea calității de colaborator al securității (O.U.G. nr. 24/2008)*.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, au răspuns: reclamantul, reprezentat de consilier juridic ..... cu delegație de reprezentare aflată la fila 7 din dosar, și pârâta personal și asistată de avocat ..... care depune împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea, verificându-și din oficiu competența în temeiul dispozițiilor art. 131 din Codul de procedură civilă, pune în discuție acest aspect.

Părțile arată că instanța este competentă.

Curtea apreciază că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta pricină, având în vedere dispozițiile art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008.

Curtea acordă cuvântul asupra formulării cererilor de probatorii.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile aflate la dosar.

Pârâta, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar raportat la art. 255 alin. 1 coroborat cu art. 258 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Pentru pârâtă arată că nu sunt probe de solicitat. Totodată, depune la dosar note scrise, care se comunică și părții adverse, prin care pârâta nu face decât să explice apărările formulate prin întâmpinare, nu a invocat motive noi, însă a făcut o mică discuție în ce privește problema de drept privind aplicabilitatea art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

În temeiul art. 255 și art. 258 din Codul de procedură civilă, Curtea încuviințează proba cu înscrisuri pentru reclamant, apreciind-o ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea acordă cuvântul în dezbateri pe cererea formulată.

Reclamantul, prin consilier juridic, având cuvântul, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în sensul să se constate pentru pârâtă existența calității de colaborator al Securității, respectiv solicită a se observa că în Nota informativă dată organelor de securitate pârâta s-a referit la o persoană care intenționa să plece la fiul său fugit în Australia împreună cu nepoata sa, pe care să nu o mai aducă înapoi. Practic, se cunoaște poziția regimului comunist față de persoanele care plecau ilegal în străinătate, respectiv intenționau să rămână acolo. Consideră că această Notă informativă viza încălcarea dreptului la viață privată, pentru că expunea persoana respectivă la cel puțin o acțiune de verificare și de urmărire de organele de securitate, întrucât a arătat că această notă se leagă și de cealaltă notă informativă, dar care nu este reținută în acțiune, însă este exemplificată în Nota de constatare, fiul persoanei respective fugit în Australia dorea să realizeze formulele pentru reîntregirea familiei, dar nu recursese la această posibilitatea. Deci, să anunți securitatea că practic nepoata nu mai putea să se întoarcă în țară era destul de periculos în acea perioadă. În concluzie, solicită admiterea acțiunii.

Pârâta, prin avocat, solicită respingerea cererii de chemare în judecată, să se constate că pârâta nu are calitatea de colaborator al securității în sensul art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008. Consideră că în prezenta speță nu poate fi aplicat textul de lege, principalul temei de drept al acțiunii, respectiv art. 2 lit. b) care definește calitatea de colaborator al securității. În acțiune s-a făcut referire la un singur motiv, la un singur aspect și anume că pârâta ar fi dat o notă informativă în 23.02.1988 cu privire la o doamnă..... în ce privește actul că ar vrea să plece în Australia la fiul său. În primul rând, pentru a fi aplicat art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 apreciază că mai întâi ar fi trebuit să se producă dovezi cu privire la faptul că această persoană, ... ar fi suferit represalii din partea autorităților comuniste în anul 1988. Dacă s-ar fi întâmplat acest lucru este convins că ar fi existat înscrisuri în acest sens și instituția reclamantă le-ar fi deținut și le-ar fi putut pune la dispoziție. Or, nu există dovezi în acest sens. Pe de altă parte, a afirmat că pârâta a avut o relație de serviciu cu această doamnă, nu o cunoștea prea bine, nu a discutat niciodată despre familia acesteia. Practic, din discuțiile colegiilor pârâtei de serviciu a aflat faptul că fiul acelei doamne are o relație de căsătorie nereușită și ar fi fugit în Australia. Cel mai important aspect este acela că la acea vreme aceste situații, când anumite persoane fugeau din țară, erau bine cunoscute autorităților, este neverosimil să creadă că în situația în care fiul doamnei ..... ar fi fugit din țară autoritățile nu aveau cunoștință de acest aspect. Este de notorietate faptul că la acea vreme granițele țării erau aproape închise și atunci consideră că se poate aplica art. 205 alin. 2 din Codul de procedură civilă, este un fapt cunoscut și nici partea adversă nu contestă acest lucru. Pe de altă parte, apreciază că se poate face aplicabilitatea art. 329 din Codul de procedură civilă cu privire la prezumțiile judiciare. Dacă într-adevăr fiul doamnei ..... ar fi fugit în Australia și dacă s-ar fi putut pune problema ca această doamnă să sufere represalii din partea autorităților comuniste, aceasta s-ar fi putut întâmpla din cauza faptului că fiul acesteia a fugit din țară. În situația în care cineva din familie fugea din țară la acea vreme, evident că familia celui fugit avea de suferit și securitatea imediat afla dacă cineva fugea din țară și atunci se îndrepta cu represalii împotriva membrilor acelei familii. Acesta este un fapt de notorietate, așa se întâmpla pe vremea regimului comunist. Atâta timp cât nu s-a făcut dovada că urmarea Notei informative din 23.02.1988 dată de pârâtă, doamna ..... ar fi suferit represalii din partea autorităților comuniste, nu poate vorbi despre eventuala calitate a pârâtei de colaborator al securității. Solicită a se avea în vedere în acest sens și caracterizările pozitive ale pârâtei cu privire la persoana sa date și de către șefii dumneaei și de către colegii de muncă. Practic, pârâta a fost recrutată de către securitate ca să dea informații în legătură cu anumite infracțiuni de drept comun, dar nicidecum să toarne pe cineva. Cu privire la aspectul invocat în acțiune, s-a referit anterior, consideră că nu se poate aprecia că pârâta are calitatea de colaborator al securității și solicită respingerea cererii, cu cheltuieli de judecată, sens în care depune la dosar chitanță în valoare de 500 lei.

Încă un aspect, mai arată că acea nepoată avea doar 13 ani, avea nevoie de acordul mamei pentru a obține pașaport pentru a ieși din țară.

Curtea, în temeiul art. 394 alin. 1 din Codul de procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Deliberând, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 01.02.2018, sub nr. 760/2/2018, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâta Mihu (fostă Buda) Maria a formulat acțiune în constatare, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe pârâtă.

În motivare, a arătat că pârâta este membru al Consiliului local Geoagiu, județul Hunedoara. Conform prevederilor art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul

constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care candidează, au fost alese sau numite în una dintre demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h)1.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1659 din 22.08.2017 și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâta Mihiu, la acea dată Buda, este titulară al dosarului R 269052. Aceasta, recepționeră în stațiunea balneară Geoagiu, a fost inițial recrutată la data de 31.03.1975 (data semnării angajamentului) de către Serviciul de Pază Ordine și Miliție Rurală din cadrul I.J. Hunedoara pentru soluționarea unor infracțiuni (înșelăciune, furt etc.), sub numele conspirativ <MARIANA>. În 1979 este reactivată sub același nume conspirativ, în calitate de colaborator, de către Serviciul 3, Grupa 0620 din cadrul I.J.S. Hunedoara având ca sarcină acoperirea informativă a Hotelului Dacia din Deva, unde era angajată ca recepționeră. La acest moment a semnat angajament olograf așa cum rezultă din raportul privind modul cum a decurs reactivarea. În 1982 s-a încetat legătura cu pârâta deoarece nu mai avea posibilități de informare ca urmare a întreruperii serviciului. În 1983 este reactivată de către aceeași unitate de securitate fiind folosită pentru încadrarea cetățenilor străini cazați la Hotelul Dacia. În 1988 este trecută în categoria persoanelor de sprijin. Dosarul nu are document de închidere, cel mai recent document datează din 03.11.1988.

În concluzie, solicită a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe pârâta Mihiu Maria analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate. După cum se poate observa, norma citată descrie, sub aceeași denumire generică, trei posibilități de relație cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, observă că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor. Aceasta și pentru că art. 2 lit. b din norma citată nu condiționează în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații și, unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă.

Nu în ultimul rând, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că se află în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin "atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale. Apreciem că ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai "vizarea" încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Astfel, apreciază că satisface ambele condiții legale nota informativă din 23.02.1988 prin care pârâta revine cu noi informații despre numita L.E., cameristă la Hotelul <DACIA>

despre care semnalase într-o notă anterioară că are un fiu stabilit în Australia care a promis că în momentul în care se va angaja va depune formulare pentru întregirea familiei (soția, două fete și părinții). În nota incriminantă pârâta informează că într-adevăr numita L.E. a ieșit la pensie, motiv pentru care "dorește cu orice preț să meargă în vizită la fiul său, fugit în Australia, dar însoțită de nepoțica sa, I.../dar pe care să nu o mai aducă înapoi'.

Arată că nota analizată anterior dovedește peremptoriu că pârâta, în mod conștient a furnizat informațiile respective, având reprezentarea consecințelor acestei informări, fapt confirmat din modul de redactare al notei.

Față de conținutul notei indicate anterior arată că, în perioada comunistă intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor "fugiți", iar bunurile rămase în țară le erau confiscate. Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți "suspecți de evaziune" și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat (drept prevăzut de art. 12 punctul 2 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și cea de-a doua condiție este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cea prezentată anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâta a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunea sa se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre urmăriti, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

Nu în ultimul rând, definiția legală a noțiunii de colaborator al Securității nu impune existența unei pluralități de informații furnizate, fiind de ajuns și un singur denunț, care să îndeplinească cele două condiții, pentru reținerea acestei calități.

În concluzie, informațiile furnizate de către pârâta Miha (anterior Buda) Maria au îngăduit dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și dreptul la libera circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pârâta Miha (fosta BUDA) Maria a formulat *întâmpinare* la data de 02.03.2018 prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, arătând, în esență, că recunoaște că a făcut fapte nelegale, însă a fost prinsă o dată cu angajarea sa la OJT DEVA unde a semnat un angajament pentru unele infracțiuni de înșelăciune și furt sub semnătură de Mariana, dar numai aceasta o recunoaște pe care a semnat-o o singura dată. A lucrat în mai multe hoteluri din Deva, nu a avut niciun conflict cu nimeni, însă a preferat un hotel mai mic pentru a nu mai fi în ochi

securităţi care era 24 din 24 ore cu ei, chiar şi noaptea. Cele mai multe informaţii i se dictau, precum cea cu dna ..... Din câte cunoştea, fiul ei avea o căsătorie mai nereuşită şi într-o zi a plecat de acasă, nu a mai apărut, doamna le spunea că a plecat în Australia pentru că era o fire puternică şi nu se putea împăca că nu mai este. Consideră că nu a făcut poliţie politică şi nu înţelege de ce i se fac necazuri în familie acum când este pensionară, chiar dacă este consiliera la Primăria Geoagiu. A citit o parte din dosar, nu îi este ruşine şi dacă dosarul va fi pus pe rol doreşte să se apere pentru că nu a primit nici un cadou sau bani de la securitate.

Curtea reţine următoarele:

Conform art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, „b) colaborator al Securităţii - persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor”.

Curtea constată că informaţiile furnizate de pârâtă prin nota din 23.02.1988, scrisă şi semnată de pârâtă sub numele conspirativ „Mariana” atribuit conform Angajamentului de colaborare din 31.03.1975, notă prin care pârâta a arătat că din discuţia purtată cu L.E., cameristă la Hotelul Dacia, a rezultat că aceasta „doreşte cu orice preţ să meargă în vizită la fiul său, fugit în Australia, dar însoţită de nepoţica sa, E. rămasă în grija mamei, dar pe care să nu o mai aducă înapoi”, fac referire la atitudini potrivnice regimului comunist, vizând îngădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului - dreptul la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice şi dreptul la libera circulaţie, prevăzut de art. 12 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Curtea reţine elementele invocate prin acţiune privind faptul că în perioada comunistă intenţia unei persoane de a-şi stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, aceste informaţii determinând o supraveghere extrem de strictă de către Securitate, refuzul eliberării paşaportului, consecinţe asupra evoluţiei profesionale a acestor persoane, la furnizarea informaţiilor cu privire la vizitarea fiului „fugit” în Australia cu nepoata sa, pe care avea intenţia de a nu o mai aduce în ţară, pârâta având reprezentarea acestor consecinţe, acceptând posibilitatea ca împotriva respectivei persoane să fie dispuse măsuri de urmărire şi verificare, astfel că se reţine îndeplinirea condiţiei ca furnizarea informaţiilor să vizeze îngădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Aspectele invocate în apărare în sensul că autorităţile române comuniste aveau cunoştinţă de faptul stabilirii definitive în Australia a fiului respectivei persoane, chiar dacă ar fi reale, nu sunt determinante, informaţiile comunicate de pârâtă privind acţiunile respectivei colege raportat la situaţia nepoatei acesteia.

Susţinerile pârâtei în sensul că această notă informativă i-a fost dictată de ofiţerul de Securitate nu sunt dovedite.

De asemenea, Curtea reţine că definiţia legală a noţiunii de colaborator al Securităţii nu impune existenţa unei pluralităţi de informaţii furnizate, fiind de ajuns şi un singur denunţ, care să îndeplinească cele două condiţii, pentru reţinerea acestei calităţi.

Având în vedere aceste considerente, Curtea va admite acţiunea şi va constata calitatea de colaborator a pârâtei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâta MIHU (fostă BUDA) MARIA cu domiciliul în Geoagiu Băi, ... județ Hunedoara.

Constată calitatea pârâtei de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică azi, 05.06.2018.

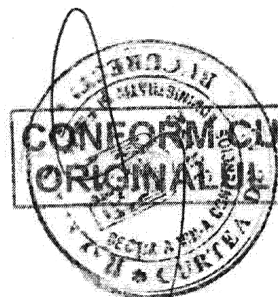
PREȘEDINTE,

Alina Șuțu

GREFIER,

Anișoara Ene

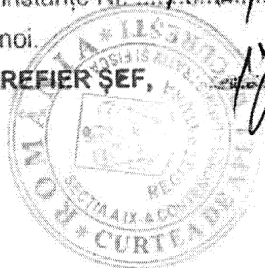
Red./tehored. A.Ș.
4 ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Contencios administrativ
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. *460/2/2018*
se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF,

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. .... /
scutit taxa în sumă de ..... lei

GREFIER ȘEF,

*Definitivă prin răspunderea
recursului ca nefondat,
de azi nr. 5426/10.II.2018,
dosar nr. 460/2/2018 i.c.c.s.*